

DE ECCLESIAE DEDICATIONE SEU CONSECRATIONE.

Eccliesiarum Consecratio, quamvis omni die de jure fieri possit, decen-
tius tamen in Dominicis diebus, vel Sanctorum solemnitatibus fit.

Quando autem Ecclesia fuerit dedicanda, debet Archidiaconus prænuntiare clero et populo, quibus est Ecclesia consecranda; ut priusquam consecratur, jejurent. Nam Pontifex consecrans, et qui petunt sibi Ecclesiam consecrari, præcedenti die jejunare debent. Sane sero ante diem Dedicationis, Pontifex parat Reliquias in altari consecrando includendas, ponens eas in decenti et mundo vasculo, cum tribus granis thuris; ponit etiam in eo chartulam de pergameno, scriptam sub hac forma:

MDCCL. etc. . . . . die N. mensis N. Ego N. Episcopus N. consecravi Ecclesiam et altare hoc, in honorem Sancti N. et Reliquias Sanctorum Martyrum N. et N. in eo inclusi, et singulis Christi fidelibus hodie unum annum, et in die anniversario Consecrationis hujusmodi ipsam visitantibus quadraginta dies de vera Indulgentia, in forma Ecclesie consueta concessi.

Sigillans ipsum vasculum diligenter, et illud in honesto et mundo loco, vel sub tentorio ante fores Ecclesie consecrandæ parato ponens, et super ornatum feretrum decenter collocans, cum duobus candelabris et luminaribus ardentibus.

Celebrandæque sunt vigiliæ ante Reliquias ipsas, et canendi Nocturni, et Matutinæ Laudes, in honorem Sanctorum, quorum Reliquiæ sunt recondendæ; imagines vero, cruces, et alia ipsa nocte remaneant in Ecclesia consecranda.

Parantur etiam in Ecclesia, quæ ad Dedicationem ipsius Ecclesie et altaris sunt necessaria, videlicet sanctum Chrisma in vasculo et ampulla; Oleum sanctum Catechumenorum, etiam in vasculo et ampulla; duæ libræ thuris, cujus medietas sit in granis; thuribulum cum navicula et cochleari; vas cum prunis ardentibus; vas cum cineribus, pro quantitate Ecclesie; vas cum sale; vas vini; aspersorium factum de herba hyssopi; mantilia ex tela grossa, ad extergendam mensam altaris, quoties expedierit; coopertura linea cerata, ad mensuram altaris, pro quolibet altari consecrando; quinque cruces parvæ etiam pro quolibet altari consecrando, factæ de candelis ceræ subtilibus; aliquæ spatulæ lignæ parvæ,

ad abradendum de altari combustiones candelarum et thuris; vas in quo ipsæ rasuræ deponantur; calx, arena, sive tegula trita ad faciendum cæmentum, pro liniendo sepulchro Reliquiarum; et junctura mensæ altaris cum stipite; cæmentarius, qui hoc agat; duo intortitia accensa, quæ semper præcedant Pontificem, quocumque irit; vasa cum aqua, ad abluendas manus Pontificis; et medulla panis, ac mantilia, pro extergendis manibus; duæ libræ bombycis, pro extergendis crucibus unctis, quæ fiunt in parietibus Ecclesie, et in stipite altaris; duo vasa cum aqua benedicenda, unum extra Ecclesiam, et aliud intus in presbyterio; tobaleæ novæ mundæ, et vasa, atque ornamenta ad cultum Dei et Ecclesie, et altaris, postquam consecrata fuerint, pertinentia, benedicenda. Item depingantur in parietibus Ecclesie intrinsecus per circuitum duodecim cruces, circa decem palmos super terram, videlicet tres pro quolibet, ex quatuor parietibus. Et ad caput cujuslibet crucis figatur unus clavus, cui affigatur una candela unius unciæ. Scala, super quam ascendens Pontifex possit attingere ipsas duodecim cruces; fontes Ecclesie, in quibus conservatur aqua benedicta, vacui sint, et bene mundi. Et provideatur, quod Ecclesia possit exterius libere circumiri.

Pontifex mane in suo habitu quotidiano venit ad Ecclesiam: ordinat in Ecclesia consecranda, quæ ordinanda sunt; et ejus jussu accenduntur præmissæ duodecim candelæ; et faldistorium ornatum ponitur supra tapete in medio Ecclesie; et mox Pontifex exit ab Ecclesia, cunctis inde exire jussis, uno tantum Diacono amictu, alba, cingulo, et stola albi coloris parato intus remanente; et Ecclesie fores clauduntur.

Tunc Pontifex cum clero et populo accedit ad locum, ubi pridie Reliquiæ positæ fuerunt, et ibi incipit, et dicit voce submissa cum clericis, septem Psalmos cum Antiphona *Ne reminiscaris, Dómine, etc.* (sine Litanis), ut supra. pag. 62., induens interim amictum, albam, cingulum, stolam, et pluviale albi coloris, accipiens mitram simplicem in capite, et baculum pastorem in manu sinistra. Alter quoque Diaconus paratus similiter amictu, alba, cingulo, et stola albi coloris; Subdiaconus etiam amictum, albam, et cingulum indutus; acolythi et alii ministri superpelliceis parati adsint. Septem Psalmis expletis, redit Pontifex cum ministris ante fores Ecclesie consecrandæ, et parato ibi alio tapete faldistorio, Pontifex deposito baculo pastorali, et stans sine mitra inchoat, et schola prosequitur Antiphonam,

Adesto Deus unus * omnipotens, Pater, Filius, et Spiritus sanctus.

Deinde dicit, stans eodem modo:

Orémus.

Actiões nostras, quæsumus Dómine, aspirádo præveni, et adjuvándo proséquere, ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur. Per Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Qua dicta, Pontifex, accepta mitra, procumbit supra faldistorium ibidem præparatum, et cantores incipiunt Litanias, pag. 18. et eas prosequuntur usque ibi: Ab omni malo, Libera nos, Dómine, exclusive. Tunc surgens Pontifex ab accubitu, et stans cum mitra, benedicit ibidem aquam, et sal, prout supra habetur. pag. 117. Expleta aquæ benedictione, Pontifex stans sine mitra, aspergit se, et circumstantes cum illa, inchoans, schola prosequente, Antiphonam:

Aspérge me * Dómine hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Qua incepta, imposita sibi mitra, stans ante fores Ecclesiæ, præcedentibus ipsum duobus Acolythis cum candelis accensis, incipit circuire ad manum dexteram, procedens cum clero et populo, et aspergens cum ipsa aqua forinsecus parietes Ecclesiæ, in superiori parte eorum, et cœmeterium, dicens semper:

In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti.

Interim, finita dicta Antiphona, schola cantat Responsorium:

Fundata est domus Dómini super vérticem móntium, et exaltata est super omnes colles, et vénient ad eam omnes gentes. * Et dicent: Glória tibi Dómine. *Ps.* Venientes autem vénient cum exultatione, portantes manipulos suos. * Et dicent. *ut supra.*

Expleto circuitu, Pontifex perveniens ante ostium, stans ibidem versus ad ostium, depositis aspersione et mitra, dicit:

Orémus. Et ministri, seu Diaconus: Flectámus génu. Subdiaconus *R.* Leváte.

Omnipotens sempitérne Deus, qui in omni loco dominationis tuæ totus assistis, totus operáris; adesto supplicationibus nostris, et hujus domus, cujus es fundátor, esto protéctor; nulla hic nequítia contráriæ potestátis obsístat, sed virtúte Spíritus sancti operánte, fiat hic tibi semper purum servítium, et devóta libértas. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Quo dicto, Pontifex, acceptis mitra et baculo pastoralí, ad ostium Ecclesiæ appropinquans, percutit illud semel cum inferiori parte ejusdem baculi pastoralis, superliminare, dicens intelligibili voce:

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles, et introíbit Rex glóriæ.

Diaconus intus existens dicit alta voce:

Quis est iste Rex glóriæ?

Pontifex respondet:

Dóminus fortis, et potens: Dóminus potens in prælio.

Deinde Pontifex, deposito baculo pastoralí, et accepto aspersione, iterum circuit Ecclesiam cum clero et populo, incipiens ad eandem manum dexteram, aspergendo parietes juxta fundamentum ipsorum, et cœmeterium, dicens semper:

In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti.

Interim schola cantat Responsorium:

Benedic Dómine domum istam, quam ædificávi nómini tuo. Venientium in loco isto: * Exaúdi preces in excélsó sólio glóriæ tuæ. *Ps.* Dómine si convérsus fúerit pópulus tuus et égerit poeniténtiam, veniensque oráverit in loco isto. * Exaúdi. *ut supra.*

Expleto circuitu Pontifex perveniens ante ostium, stans, ibidem versus ad illud, depositis aspersione et mitra, dicit:

Orémus. Et ministri: Flectámus génu. *R.* Leváte.

Omnipotens sempitérne Deus, qui per Fílium tuum, angulárem scilicet lápidem, duos ex diverso venientes, ex circumcisióne et præpútio parietes, duosque greges óvium sub uno eodémque

pastóre unísti; da fámulis tuis per hæc nostræ devotiónis officia indissolúbile vínculum caritátis, ut nulla divisióne méntium, nulláque perversitátis varietáte sequestréntur, quos sub uníus regímine pastóris unus grex cóntinet, uníusque te custóde ovílis septa conclúdunt. Per eúdem Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Tum acceptis mitra et baculo pastoralí, appropinquans iterum ad ostium, percutit secundo, cum eodem baculo pastoralí, superliminare, dicens simili voce, ut prius:

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles, et introíbit Rex glóriæ.

Diaconus intus existens, dicit:

Quis est iste Rex glóriæ?

Pontifex respondet:

Dóminus fortis, et potens: Dóminus potens in prælio.

Deinde, deposito baculo pastoralí et accepto aspersione, circuit tertio Ecclesiam cum clero et populo, incipiens ad sinistram manum, proceditque aspergens exterius cum eadem aqua parietes in media parte eorum, id est, circa altitudinem faciei suæ, et cœmeterium, dicens semper:

In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti.

Interim schola cantat Responsorium:

Tu Dómine universórum, qui nullam habes indigéntiam, voluísti templum tuum fieri in nobis. * Consérva domum istam immaculátam in ætérnum Dómine. *Ps.* Tu elegísti Dómine domum istam ad invocándum nomen tuum in ea, ut esset domus oratiónis et obsecratiónis pópulo tuo. * Consérva. *ut supra.*

Expleto cantu et circuitu, cum Pontifex pervenerit ante ostium, stans ibidem versus ad illud, depositis aspersione et mitra, dicit:

Orémus. Et ministri: Flectámus génu. *R.* Leváte.

Omnipotens, et miséricors Deus, qui sacerdotibus tuis tantam præcéteris grátiam contulísti, ut quidquid in tuo nómine digne perfectéque ab eis ágitur, a te fieri credátur: quæsumus imménsam cleméntiam tuam, ut quidquid modo visitatúri sumus, vísites; et quidquid benedictúri sumus, benedícas; sitque ad nostræ humilitátis intróitum, Sanctórum tuórum méritis, fuga dæmonum, Angeli pacis ingræssus. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Tum acceptis mitra et baculo pastoralí, appropinquans tertio ad ostium Ecclesiæ, percutit iterum superliminare cum eodem baculo pastoralí, dicens:

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini, portæ æternáles, et introíbit Rex glóriæ.

Diaconus intus existens, dicit:

Quis est iste Rex glóriæ?

Pontifex et universus clerus respondet:

Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Adjicientes: Aperíte. Aperíte. Aperíte.

Pontifex facit crucem super liminare in ostio cum inferiore parte baculi pastoralis, dicens:

Ecce cru ✠ cis signum, fúgiant phantásmata cuncta.

Et aperto ostio, intrat Ecclesiam solus cum ministris, clericis, et choro, et cœmentariis, qui collocare et linire debent lapidem super sepulchrum Reliquiarum, et mensam altaris, si est remota, aut separata a stipite, dimisso ab extra clero et populo, et clauso Ecclesiæ ostio post eos. Ingressus autem Pontifex Ecclesiam, dicit intelligibili voce:

Pax huic dómui.

Et Diaconus, qui est intus, respondet:

In intróitu vestro.

Et omnes dicunt: **Amen.**

Tum schola, sive cantores cantant Antiphonam:

Pax ætérna ab Ætérno huic dómui. Pax perénnis, Verbum Patris, sit pax huic dómui. Pacem pius Consolátor huic præstet dómui.

Qua dicta, cantant etiam sequentem Antiphonam:

Zachæe festínans descénde, quia hódie in domo tua opórtet me manére. At ille festínans descéndit, et suscepit illum gaudens in domum suam. Hódie huic dómui salus a Deo facta est, allelúja.

Hæc dum cantantur, Pontifex procedit usque ad medium Ecclesiæ, ubi faldistorium paratum est; et expletis prædictis Antiphonis, depositis baculo et mitra, flexis ibi genibus, versus ad altare majus inchoat, schola prosequente, Hymnum:

Veni Creátor Spíritus.

Et dicitur totus, prout habetur supra pag. 31. Finito primo versu, surgit Pontifex, et stat usque ad finem, sine mitra.

Interim unus ex ministris spargit cinerem per pavimentum Ecclesiæ, in modum crucis, faciendo ex eo lineas duas, quamlibet latitudinis fere unius palmi; unam ab angulo Ecclesiæ ad sinistram manum per principalem portam intrantis, ad angulum transversum illius, id est, dexteram intrantis, ad caput Ecclesiæ; et aliam ab angulo Ecclesiæ ad dexteram manum intrantis, ad angulum transversum illius, id est, sinistram ipsius, ad caput Ecclesiæ; vel si Ecclesia sit magna, fieri possunt loco primæ lineæ viginti quatuor Areolæ æquali spatio distantes, ex cinere; et loco secundæ, viginti tres.

Finito Hymno, Pontifex accepta mitra, accumbit super faldistorium, et schola iterum incipiet et prosequetur Litanias, pag. 18. in quibus suo loco nominetur bis Sanctus ille, in cujus honore et nomine Ecclesia, vel altare dedicatur; et illi, quorum Reliquiæ in eo includuntur. Postquam autem dictum fuerit

Ut ómnibus fidélibus etc. R. Te rogámus audi nos.

Pontifex ab accubitu surgit, et baculum pastorem in sinistra tenens, dicit in eodem tono:

Ut locum istum visitáre dignéris.

R. Te rogámus audi nos.

Secundo dicit:

Ut in eo Angelórum custódiám deputáre dignéris.

R. Te rogámus audi nos.

Deinde dexteram in altum extendens, producit communiter super Ecclesiam, et altare consecrandum, ter successive signum crucis, dicens primo:

Ut Ecclesiám, et altáre hoc, ad honórem tuum, et nomen sancti N. consecránda bene ✠ dícere dignéris. R. Te rogámus, audi nos.

Secundo dicit:

Ut Ecclesiám, et altáre hoc, ad honórem tuum, et nomen sancti N. consecránda bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignéris.

R. Te rogámus, audi nos.

Tertio dicit:

Ut Ecclesiám, et altáre hoc, ad honórem tuum, et nomen sancti N. consecránda bene ✠ dícere, sancti ✠ ficáre, et consecráre dignéris. R. Te rogámus audi nos.

Quo facto, deposito baculo pastorali, iterum accumbit super faldistorium, schola Litanias resumente, et perficiente; quibus finitis, ab accubitu surgit, deposita mitra, et stans ibidem versus ad altare majus, dicit intelligibili voce:

Orémus. Et ministri: Flectámus génuá. R. Leváte.

Præveniát nos, quæsumus Dómine, misericórdia tua, et intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, voces nostras cleméntia tuæ propitiatiónis anticipet. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Alia Oratio. Orémus.

Magnificáre Dómine Deus noster in Sanctis tuis, et hoc in templo tibi ædificáto appáre: ut qui cuncta in fíliis adoptiÓnis operáris, ipse semper in tua hæreditáte laudéris. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Finitis Orationibus, schola incipit, et prosequitur Antiphonam:

O quam metuéndus est locus iste: vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

Canticum Zachariæ. Lucæ. 1.

Benedíctus Dóminus Deus Israél: * quia visitávit, et fecit redemptiÓnem plebis suæ.

Repetitur tota Antiphona.

Et eréxit cornu salútis nobis, * in domo David púeri sui.

Repetitur Antiphona, ut prius.

Sicut locútus est per os Sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus.

Repetitur iterum Antiphona, ut prius.

Salútem ex inimicis nostris: * et de manu ómnium, qui odérunt nos.

Iterum repetitur Antiphona.

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Repetitur Antiphona.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * dátúrum se nobis.

Repetitur iterum Antiphona.

Ut sine timóre de manu inimicórum nostrórum liberáti: * serviámus illi.

Iterum repetitur Antiphona.

In sanctitáte, et justítia coram ipso: * ómnibus diébus nostris.

Repetitur, ut prius, Antiphona.

Et tu puer prophéta Altíssimi vocáberis: * præbis enim ante faciém Dómini paráre vias ejus.

Antiphona repetitur, ut prius.

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus: * in remissionem peccatórum eórum.

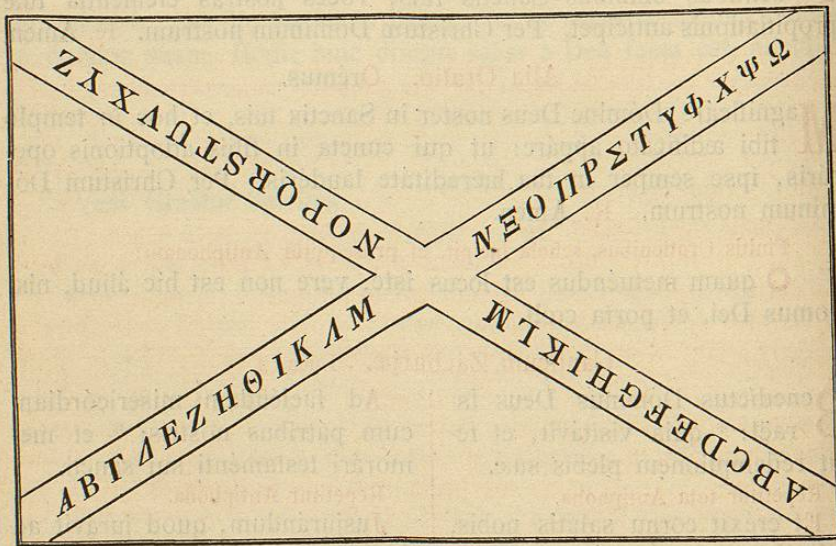
Repetitur, ut prius, Antiphona.

Per viscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos Oriens ex alto.

Antiphona repetitur, ut prius.

Interim, dum præmissa cantantur, Pontifex, acceptis mitra et baculo pastorali, incipiens ab angulo Ecclesiæ ad sinistram intrantis, prout supra lineæ factæ sunt, cum extremitate baculi pastoralis scribit super cineres alphabetum Græcum, ita distinctis litteris, ut totum spatium occupent, his videlicet.

Deinde simili modo incipiens ab angulo Ecclesiæ ad dexteram intrantis, scribit alphabetum Latinum, super cineres distinctis litteris, his videlicet:

Post hæc Pontifex cum mitra accedit versus altare majus consecrandum, et distans ab illo, spatio congruenti, depositis baculo et mitra, genuflexus, competenti voce dicit:

Deus in adjutórium meum inténde.

Quo dicto, Pontifice surgente, Chorus respondet:

Dómine ad adjuvándum me festína.

Tum Pontifex stans sine mitra in eodem loco, dicit:

Glória Patri, et Filio, et Spíritui sancto.

Illumináre his qui in ténebris et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndonos pedes nostros in viam pacis.

Repetitur, ut prius, Antiphona.

Glória Patri, et Filio, * et Spíritui sancto.

Ut prius, Antiphona repetitur.

Sicut erat in princípío, et nunc, et semper: * et in sæcula sæculórum. Amen.

Tandem iterum Antiphona repetitur.

Chorus respondet:

Sicut erat in princípío, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Et id eisdem modo, et loco, secundo, et tertio fit, voce semper altius elevata. Quibus dictis, Pontifex stans in eodem loco cum mitra, benedicit aliam aquam cum sale, cinere, et vino, incipiens absolute exorcismum salis.

Exorcízo te, creatúra salis, in nómine Dómini nostri Jesu Christi, qui Apóstolis suis ait: Vos estis sal terræ, et per Apóstolum dicit: Sermo vester semper in grátia sale sit condítus; ut sanctificéris ad consecrationem hujus Ecclesiæ, et altáris, ad expelléndonos omnes dáemonum tentatiónes; et ómnibus, qui ex te sumpserint, sis ánimæ, et córporis tutaméntum, sánitas, protéctio, et confirmátio salútis. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. **R.** Amen.

Deinde, deposita mitra, dicit:

V. Dóminus vobíscum. **R.** Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Deus, Pater omnípotens, qui hanc grátiam cœlitis salí tribúere dignátus es, ut ex illo possint univérssa condíri, quæ homínibus ad escam procreásti, béne **✠** dic hanc creatúram salis, ad effugándum inimícum; et ei salúbrem medicínam immítte, ut proficiat suméntibus ad ánimæ et córporis sanítatem. Per Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Tum assumpta mitra, dicit absolute exorcismum aquæ.

Exorcízo te creatúra aquæ, in nómine Dei Pa **✠** tris, et Fí **✠** li, et Spíritus **✠** sancti, ut repéllas diábolum a término justórum, ne sit in umbráculis hujus Ecclesiæ, et altáris. Et tu, Dómine Jesu Christe, infúnde Spíritum sanctum in hanc Ecclesiám tuam, et altáre; ut proficiat ad sanítatem córporum animarúmque adorántium te, et magnificétur nomen tuum in Géntibus: et incredúli corde convertántur ad te, et non hábeant álium Deum, præter te Dóminum solum, qui ventúrus es judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. **R.** Amen.

Deinde deposita mitra, dicit:

V. Dómine exaúdi oratióne meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum. **R.** Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Deus, Pater omnípotens, statútor ómnium elementórum, qui per Jesum Christum Fílium tuum Dóminum nostrum elementum hoc aquæ in salútem humáni géneris esse voluísti, te súplices deprecámur, ut, exaudítis oratióne nostris, eam tuæ pie-

tátis aspéctu sancti ✠ fices; atque ita ómnium spirítuum immun-dórum ab ea recédant incúrsio, ut ubicúmque fúerit in nómine tuo aspérsa, grátia tuæ benedictiónis advéniat, et mala ómnia, te propitiánte, procul recédant. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit, et regnat Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Tum stans sine mitra, dicit super cineres:

Benedictio cinerum.

V. Dómine exaúdi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobiscum. *R.* Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, parce pœniténtibus, propitiáre supplicántibus, et mittere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui bene ✠ dicat, et sancti ✠ ficet hos cineres, ut sint remédium salúbre ómnibus nomen sanctum tuum humíliter implorántibus, ac semetípso pro consciéntia delictórum suórum accusántibus, ante conspéctum divínæ cleméntiæ tuæ facinora sua deplorántibus, vel sereníssimam pietátem tuam suppliciter obnixéque flagitántibus; et præsta, per invocatióem sanctíssimi nóminis tui, ut quicúmque eos super se aspéserint, pro redemptiône peccatórum suórum, córporis sanitátem et ánimæ tutelam percípiant. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Tum Pontifex accipit sal, et miscet cineri in modum crucis, dicens:

Commixtio salis et cineris páriter fiat. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spírítus ✠ sancti. *R.* Amen.

Deinde accipiens pugillum de mistura salis, et cinerum in modum crucis, ter immittit in aquam, qualibet vice dicens:

Commixtio salis, cineris, et aquæ páriter fiat. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spírítus ✠ sancti. *R.* Amen.

Deinde stans sine mitra, dicit super vinum.

Benedictio vini.

V. Dómine exaúdi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobiscum. *R.* Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, qui in Cana Galilææ ex aqua vinum fecisti, qui que es vitis vera, multiplica super nos misericórdiam tuam; et bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficare dignéris hanc creatúram vini, ut ubicúmque fustum fúerit, vel aspérsus, divínæ id benedictiónis tuæ opuléntia repleátur, et sanctificétur: Qui cum Patre, et Spírítu sancto vivis et regnas Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Deinde mittit, in modum crucis, vinum in aquam ipsam, dicens:

Commixtio vini, salis, cineris et aquæ páriter fiat. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spírítus ✠ sancti. *R.* Amen.

V. Dómine exaúdi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobiscum. *R.* Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, créator et conservátor humáni géneris, et dator grátia spirituális, ac largítor æternæ salutis, emítte Spírítum sanctum tuum super hoc vinum cum aqua, sale, et cinere mixtum; ut armátum cœlestis defensióne virtútis, ad consecratióem hujus Ecclesiæ et altáris tui proficiat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitate ejúsdem Spírítus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Tum Pontifex, assumpta mitra, dicit absolute super aquam prædictam:

Sancti ✠ ficare per verbum Dei unda cœlestis: sancti ✠ ficare aqua calcáta Christi vestígiis; quæ móntibus pressa non cláuderis; quæ scópulis illisa non frángeris; quæ terris diffúsa non déficis. Tu sústines áridam, tu portas móntium póndera, nec demérgeris; tu cœlórum vértice continéris; tu circumfúsa per totum, lavas ómnia, nec laváris. Tu fugiéntibus pópulis Hebræórum in molem duráta constricta es: tu rursum alsis resoluta vorticibus Nili áccolas perdis, et hostilem globum freto sæviénte perséqueris: una eadémque es salus fidélibus, et últio criminosis. Te per Móysen percússa rupes evómuit, neque ábdita caútibus latére potuísti, cum majestátis império jussa prodíres: tu gestáta núbibus imbre jucúndo arva fœcúndas. Per te, áridis æstu corpóribus, dulcis ad grátiam, salutáris ad vitam potus infúnditur: tu íntimis scatúriens venis, aut spírítum inclúsa vitálem, aut succum fértilem præstas, ne siccátis exinaníta viscéribus solémnes neget terra provéntus: per te inítium, per te finis exsúltat; vel pótius ex Deo est, tuum ut términum nesciámus; aut tuórum, omnípotens Deus, cujus virtútem non nescii, dum aquárum mérita prómimus, óperum insígnia prædicámus. Tu benedictiónis auctor, tu salutis orígo: te suppliciter deprecámur ac quæsumus, ut imbrem grátia tuæ super hanc domum cum abundántia tuæ bene ✠ dictionis infúndas; bona ómnia largiáris; próspera tríbuas; advérsa repéllas; malórum facinorum dáemonem destruas; Angelum lucis amicum, bonórum provisórem defensorémque constítuas. Domum in tuo nómine cœptam, te adjutóre perféctam, bene ✠ dictio tua in longum mansúram confírmes. Tuum hæc fundaménta præsidium, cúlmina teguméntum, óstia intróitum, penetrália mereántur accéssum. Sit per illustratióem vultus tui utilitas hóminum, stabilitas paríetum.

Tum Pontifex accedit ad ostium Ecclesiæ, et cum extremitate baculi pastoralis facit crucem in parte superiori, et aliam in parte inferiori intrinsecus.

Quo facto deposito baculo, stans ibidem prosequitur, dicens:

Sit pòsitis crux invicta liminibus; utrique postes grátia tua inscriptiõne signentur; ac per multitudinem propitiatiõnis tuæ visitatõribus domus sit pax cum abundantia, sobrietas cum modestia, redundantiã cum misericordia. Inquietudo omnis et calamitas longe recedant. Inopia, pestis, morbus, languor, incursusque malorum spirituum tua semper visitatiõne discendant; ut tua fusa in hoc loco visitatiõnis grátia extensos ejus terminos et atria circumacta percurret; sitque per cunctos ejus angulos ac recessus hujus gurgitis purificatiõ per lavacrum; ut semper hic lætitiã quiëtis, grátia hospitalitatis, abundantia frugis, reverentiã religionis, copiãque sit salutis. Et, ubi invocatur sanctum nomen tuum, bonorum omnium succedat copia, malorum tentamenta procul effugiant: et mereamur habere nobiscum Angelum pacis, castitatis, caritatis, ac veritatis, qui semper ab omnibus malis nos custodiat, protegat, et defendat. Per Dõminum nostrum Jesum Christum Filiũ tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitate Sp̃ritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. **R.** Amen.

Deinde redit ad dictum locum, ubi aquam benedixit, et stans ibidem versus ad altare majus, mitram in capite tenens, dicit:

Deum Patrem omnipotentem, fratres carissimi, in cujus domo mansiones multæ sunt, supplices deprecemur, ut habitaculum istud bene ✠ dicere, et custodire dignetur, per aspersiõnem hujus aquæ cum vino, sale, et cinere mixtæ. Per Dõminum nostrum Jesum Christum Filiũ suum: Qui cum eo vivit et regnat in unitate Sp̃ritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. **R.** Amen.

Post hæc Pontifex procedit ad altare cum mitra; et ibidem inchoat, schola prosequente, Antiphonam sequentem:

CONSECRATIO ALTARIS.

Advertendum, quod si plura altaria in eadem Ecclesia tunc fuerint consecranda, Pontifex eosdem actus, et cæremonias facit, sub eisdem verbis, in singulis altaribus successive, sicut facit in primo altari.

Introibo ad altare Dei: * ad Deum qui lætificat juventutem meam.

Psalmus 42.

Judica me Deus, et discerne causam meam de gente non sancta: * ab homine iniquo, et doloso erue me.

Repetitur tota Antiphona prædicta, si necesse fuerit.

Quia tu es Deus fortitudo mea: * quare me repulisti, et quare tristis incedo, dum affligit me inimicus?

Iterum repetitur Antiphona. Emitte lucem tuam et veritatem tuam: * ipsa me deduxerunt, et adduxerunt in montem sanctum tuum, et in tabernacula tua.

tem tuam: * ipsa me deduxerunt, et adduxerunt in montem sanctum tuum, et in tabernacula tua.

Antiphona tota repetitur.

Et introibo ad altare Dei: * ad Deum qui lætificat juventutem meam.

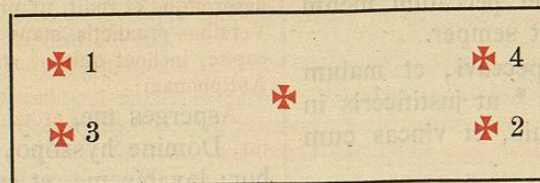
Et non dicitur Glória Patri, sed Antiphona prædicta repetitur.

Incepta prima Antiphona, Pontifex, retenta mitra, stans ante altare intingit pollicem dexteræ manus in aqua prædicta, ultimo per eum benedicta, et cum eo, et aqua hujusmodi facit crucem in medio tabulæ altaris, dicens:

Sancti ✠ ficetur hoc altare, in honorem Dei omnipotentis, et gloriøsæ Virginis Mariæ, atque omnium Sanctorum, et ad nomen ac memoriã sancti **N.** In nomine Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Sp̃ritus ✠ sancti. Pax tibi.

Deinde facit ex eadem aqua cum eodem pollice quatuor cruces in quatuor cornibus altaris, repetens in qualibet cruce verba præmissa.

Sancti ✠ ficetur hoc altare, etc. Facit autem primam crucem in dextera parte posteriori altaris, id est, ubi legitur Evangelium, secundam in sinistra parte anteriori transversa primæ, tertiam in dextera anteriori, quartam in sinistra posteriori tertie transversa in hunc modum.

Quo facto, et finitis Antiphona, et Psalmo prædictis, Pontifex stans ibidem, deposita mitra, dicit:

Orémus. Et ministri: Flectamus genua. **R.** Levate.

Singulare illud propitiatorium in altari crucis pro nobis redimendis Oblatum, in cujus præfiguratiõne Patriarcha Jacob lapidem erexit in titulum, quo fieret sacrificium, et portæ cœli desuper aperireretur oraculum; supplices tibi, Dõmine, preces fundimus, ut lapidis hujus expolitam materiã, supernis sacrificiis imbuendam, ipse tuæ ditari sanctificatiõnis ubertate præcipias, qui quondam lapideis legem scripsisti in tabulis. Per Christum Dõminum nostrum. **R.** Amen.

Oratione expleta, Pontifex circuit septies tabulam altaris, aspergens eam, et stipitem de aqua prædicta ultimo per eum benedicta, cum aspersorio de herba hyssopi facto, hoc modo. Stans enim ante medium altaris inchoat Antiphonam, et schola prosequitur:

Asperges me * Dõmine hyssopo, et mundabor: lavabis me, et super nivem dealbabor.

Iterum Antiphona repetitur.

Confitebor tibi in cithara Deus Deus meus: * quare tristis es anima mea et quare conturbas me?

Repetitur, ut prius, Antiphona.

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei, et Deus meus.